

Решение № 60534

Номер 60534

Година 28.08.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 05.08

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100158

по описа за

2020

година

Производството е образувано по искова молба на *** против **, в която се твърди от ищеца, че на 18.03.2019г. при движение в Г.С., по **, в участъка , намиращ се на завой пред магазин за хранителни стоки , с GPS координати *, лек автомобил *, управляван от Н. Т. Н. е преминал пред необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, в резултат на което се е увредила дясната лайна праг на автомобила. При настъпването на произшествието посочения автомобил е имал валидна застраховка * в ищцовото дружество, сключена на 10.05.2018г. със срок на покритие от 11.05. 2018г. до 11.05.2019г. При ищеца е депозирано заявление за изплащане на обезщетение за настъпилите щети по застрахователния автомобил.Образувана е преписка по щета, извършен е оглед на автомобила, при който е констатирано увреждане на дясна лайсна праг. На основание възлагателно писмо, щетите по автомобила да отстранени в доверен сервиз на застрхователното дружество- *.

На 24.06.2019 година, с доклад по щета ** е определило за настъпилото застрахователно събитие да бъде изплатено обезщетение от 812,30 лева по реда на чл. 406 КЗ.

На 26.06.2019 година, -** е изплатило по банков път на ** - автосервиза отстранил повредите по застрахования автомобил, определеното обезщетение от 812,30 лева.

На основание чл. 410, ал.1 от КЗ, с изплащане на обезщетението, * е встъпило в правата на застрахованото лице против причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Тъй като вредата е настъпила в резултат на недостатък на вещь, отговорността за претърпените от застрахованото лице имуществени вреди е на администрацията, на която е възложено стопанисването и поддържането на ** в **. Доколкото процесната улица е местен общински път по смисъла на ЗП, то отговорността за поддържането ѝ е на О. С.. Като не е изпълнила задълженията си по чл. 167, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП и чл. чл.3, ал.1 и ал.2 от ЗДП да поддържа пътя в изправност, съответно да сигнализира неизправните участъци по него, О. С. е станала причина за настъпването на материалните щети по застрахования автомобил.

С регресна покана от 22.08.2019 година, застрахователното дружество е уведомило О. С. за настъпилото застрахователно събитие и изплатеното във връзка със същото обезщетение, и е поканило Общината доброволно да възстанови изплатената сума, като за целта към регресното писмо било приложено и копие от образуваната застрахователна преписка.

Липсата на доброволно плащане от ответната О., след получаване на поканата е основание ищцовото дружество да предяви претенцията си против О. С. по реда на чл. 410 ГПК. Във връзка с подаденото заявление е образувано ч.Г.д. № * година по описа на РС - С.. По заповедното производство е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение ** година, срещу която в законоустановения срок О. С. е подала възражение. Последното поражда правния интерес на ищцовото дружество да предяви настоящия установителен иск.

Моли съда да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника, че същия дължи на ищеца сумата от 812,30 лева- главница, заедно със законната лихва върху нея, считано от 20.12.2019 година /датата на образуване на заповедното производство/ до окончателното ѝ изплащане. Претендира и за разноски по водене на делото.

Ответникът О. С. е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК, с който оспорва иска, като твърди, че от представените по делото доказателства не може да се направи безспорен извод за наличието на валидно сключен и влязъл в сила застрахователен договор със ** и собственика на автомобила, за който се твърди, че е бил увреден. Съгласно Раздел „Общи положения“, част I. Сключване на застрахователния договор, т. 4 от Общите условия по застраховка *** СТАНДАРТ за застраховане на моторни превозни средства, се установява, че договора влиза в сила при условие, че са изпълнени условията за оглед и заснемане на автомобила-тези доказателства не са представени по делото. Без тези доказателства не може да се приеме, че е налице валиден договор по сключена застраховка, не са представени доказателства за валидно застрахователно правоотношение между ищеца и собственика на лекия автомобил по застраховка «Каско», както и за наличието и на останалите елементи от фактическия състав по чл. 410, ал. 1 от КЗ, обуславящи съществуването на претендираното от ищеца регресно вземане.

В чл. 410, ал. 1 от КЗ са установени три хипотези, като ищеца не посочва на какво основание счита, че ответника е процесуално или материално легитимиран да бъде страна по настоящия иск, на какво основание се отправя претенция за твърдяното вземане към ответната О.. Исковата претенция е неуточнена и поради липса на конкретика относно мястото, препятствието и връзката им с настъпилата щета, т.е. налице е липса на фактическия състав, свързан с обосноваване на претенцията. Това от една страна нарушава правото на защита и препятства организиране на адекватна защитна теза, което е в разрез с принципа на равнопоставеност, а от друга страна не дава основание за формиране на еднозначен извод относно надлежна легитимация на О. С..

Липсата на достатъчно конкретна и изчерпателна информация относно събитието и формалистичния и лековат подход на служителите на ищеца относно доказване на претенцията спрямо О. С., вследствие на твърдения инцидент, разколебава в голяма степен процесуалната легитимация на ответната страна, което прави иска освен неоснователен и недопустим. Налице е едно твърдение, неподкрепено с каквито и да е доказателства, че на конкретното място и поради наличие на нарушена цялост на пътното платно е настъпил инцидента. Липсват надеждни данни, че следва да бъде ангажирана отговорността на О. С. като надлежна страна-ответник, по повод процесния случай.

Твърдението на ищеца за наличие на вземане, произтичащо от нанесени материални щети, за които отговаря О. С. е напълно неоснователно и недоказано, а приложените към исковата молба писмени доказателства са пълни с противоречия, несъответствия и неясноти. На първо място следва да се отбележи разминаването в датите на **ЗАЯВЛЕНИЕ** за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховки „КАСКО“ и „ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ“ на автомобилистите при имуществени вреди, попълнена и подписана от г-н Н.-ползвател на автомобила, в която за дата на събитието се сочи 15.03.2019 г., а в **Декларацията за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско Стандарт“**, попълнена от Н. Н. като Декларатор и ** като свидетел, за дата на застрахователното събитие се сочи 18.03.2019 г. Разминаването в датите на тези частни, свидетелстващи документи, притежаващи формална доказателствена сила, която служи за основа на претенцията на ищеца може да се тълкува като цел за доказване на несъществуващи или неосъществили се факти или дори умишлено антидатиране, осъществено с подобна цел. Такова разминаване се наблюдава и в другите документи, представени от ищеца- **претенция № * г., Възлагателно писмо, Доклад по щета № **, Опис-заключение по претенция № * г. и Регресна покана.** В допълнение следва да се отбележи, че в Исковата молба също се сочи за дата на застрахователното събитие 18.03.2019 г., като същата дата се вижда и на снимките предоставени като веществено доказателствено средство от ищцовата страна. Ако допуснем, че събитието се е осъществило на 15.03.2019 г., а снимките са с дата 18.03.2019 г. то естествено се поставя въпроса какво точно са представлявали действията на 18.03.2019 г.-възстановка на събитието или нещо друго?! Друг довод относно недоказаността на претенцията се намира в **ЗАЯВЛЕНИЕ** за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховки „КАСКО“ и

„ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТ“ на автомобилистите при имуществени вреди, Раздел Д като в секция „Документ , доказващ събитието “ такъв не е посочен, а и не се намира в представените писмени доказателства. В този смисъл следва да се подчертае, че в документ-писмо от дата 09.08.2019 г., изпратено по електронна поща до представители на ищеца, г-н Н. пояснява, че веднага след инцидента се е свързал с полиция, но не става ясно от приложените документи, нито от изложеното в исковата молба, какво е било становището на органите на МВР, посетили ли са събитието, издаден ли е някакъв документ във връзка с това. На следващо място намирам приложените по делото снимки от страна на ищеца за напълно неясни и неконкретизиращи твърдяната щета, механизма на настъпването и причинната връзка между настъпването на щета и преминаване през дупката, която присъства на снимките. Не е посочено местоположение на МПС на пътното платно, отстояния, широчина и дълбочина на препятствието, причини за невъзможност за избягване и избор на друга траектория на движение. Налице са няколко неясни снимки, които не дават практически никаква реално значима и относима информация за твърдените факти, от които следва да произтича отговорността на О. С.. Липсват данни относно дълбочина на дупката, височина на автомобила в засегнатия участък, траектория на преминаване, защо се е наложило на водача да премине точно по това направление, защо не е заобиколил видимото препятствие. Няма никакви фактически констатации, които да доказват, че твърдяната щета е възникнала точно на това място и то точно вследствие преминаване през тази част от платното е нарушена цялост. В допълнение следва да се има в предвид, че в О. С. не е постъпвал сигнал за подобна дупка, или нарушена цялост на пътното платно нито чрез спешния телефон 112, нито на дежурните телефони на общината. Липсата на конкретизация и доказателства относно правопроизводящият факт правят претенцията неоснователна. В тази връзка и искането за назначаване на Съдебна авто-техническа експертиза е напълно неоснователно, поради факта, че въпросният участък от улица ** е асфалтиран и е практически невъзможно по предоставения снимков материал, който е неясен и не дава достатъчно точна и надеждна информация, което и да е нещо лице да отговори на поставените въпроси за механизма на ПТП и причинно-следствената връзка с щетата. Да се мисли, че на поставените въпроси може да се отговори, дори и от експерт без да са налице конкретни данни изразени в стандартни мерни единици, адекватна план-схема на събитието със съответно мащабиране е меко казано несериозно и би довело единствено до превратно експертно заключение, непочиващо на реални факти и в сферата на предположенията, а поставената на вещото лице задача по този начин е невъзможен предмет, поради обективни фактори.

Отделно от това описаната щета не може да се обвърже с попадане на автомобила в дупка на пътното платно и да се увреди дясна лийсна-праг на автомобила, която лийсна няма контакт с пътното платно и се намира на височина 25-30 см. от асфалта. Ако допуснем, че автомобила е попаднал в дупка на пътното платно, то най — вероятно щета би настъпила по гумите и/или джантите на автомобила, или части от окачването, но не и лийсната, която е декоративна част към конструкцията на автомобила.

Неоснователността на иска се състои и във факта, че е налице принос в настъпването на вредите от страна на пострадалия до степен, която изключва отговорността на ответната страна в лицето на О. С., ако допуснем, че такава отговорност следва да се търси именно от ответника. Ако се изхожда от представените снимки и твърденията на ищеца, че застрахователното събитие е настъпило на 18.03.2019 г., то от тях може да се направи извод, че водача на автомобила е имал достатъчно възможност да съобрази своето поведение с препятствието на пътното платно, тъй като времето е било ясно и слънчево, настилката е суха, без видими други препятствия или ограничаващи фактори от различен характер и е имало достатъчна видимост, и възможност за избиране на друга траектория на движение. Със своето поведение водачът е нарушил императивната норма на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, като не е съобразил поведението си с пътните условия и по-конкретно със състоянието на пътя. Отговорността на О. С. следва да се счита за изключена поради единствено виновното поведение на водача на лекия автомобил, изразено в груба небрежност, несъобразяване с пътните условия и законовоопределените правила за поведение при управление на МПС.

При условията на алтернативност прави искане да се намали размера на претендираното в исковата молба обезщетение и размера на разноските по водене на делото, поради съпричиняване вредоносния резултат от страна на водача на превозното средство.

В съдебно заседание ищецът р.пр. поддържа иска чрез процесуалният си представител адв.Т.

Ответникът р.пр. оспорва иска чрез пълномощника си юриск.Е.В.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

По ч.Г.д.№ *г. образувано по подадено заявление от * , Смолянският районен съд е издал заповед № * за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът Общи С. да заплати на кредитора * сумата от 812,30 лева –главница,

представляващо регресно вземане на изплатено застрахователно обезщетение за причинени имуществени щети, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението-20.12.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 325,00лв.-разноски по делото, от която 25,00 лв. за ДТ и 300,00лв. за адвокатско възнаграждение.

В срока по чл.414, ал.2 от ГПК е постъпило писмено възражение срещу горната заповед от длъжника по нея О. С., че не дължи изпълнение по издадената заповед за изпълнение.

С Разпореждане №*съдът е указал на заявителя *, че в едномесечен срок от съобщаването му може да предяви срещу длъжника по издадената заповед за изпълнение иск за установяване на вземането, си като до внесе дължимата ДТ. Разпореждането е получено от заявителя на 15.0.2020г. и на 10.02.2020г. е образувано настоящото производство по предявеният от кредитора иск за установяване на вземането по посочената по-горе заповед за изпълнение.

Видно от представената преписка, Н. Т. Н., собственик на МПС ** е подал заявление до ищцовото дружество за изплащане на застрахователно обезщетение поради настъпване на застрахователно събитие- при навлизане в дупка на завой на * се удря и откача странична дясна престилка на автомобила. В заявлението като дата на събитието е посочена дата 15.03.2019г., като от разпита на Н. Н. като свидетел в настоящото производство се изяснява, че е допуснал грешка в датата на събитието, посочена в заявлението. Съдът кредитира показанията му *, като съответстващи на останалите съдържащи се в преписката доказателства, от които се установява, че действителната дата на събитието е 18. 03.2019г., посочена от Н. и съпругата му * в подадената от тях декларация да настъпване на застрахователно събитие и снимките на увредения автомобил, направени от застрахователя при извършения от него оглед.

За увредения автомобил собственикът му е имал валидна застраховка *, сключена със застрахователна полица №*, със срок на покритие от 11.05.2018 г. до 11.05.2019 г.

Въз основа на подаденото от собственика заявление, * е извършил оглед и опис на нанесените материални щети по застрахованото МПС, при който е констатирал увреждане на дясна лийсна праг.

С доклад по щета № ** година, * е определило на * са се изплати за ремонта на автомобила сумата от 812,30лв.

Сумата е преведена по банков път от застрахователя на доверения сервиз, извършил ремонта на 26.06.2019г., видно от прелложеното преводно нареждане / на л.29 от делото/.

С регресна покана ищеца е поискал от ответника да му възстанови сумата от 812,30лв., изплатена като застрахователно обезщетение, за настъпилото на 18.03.2019г. ПТП с материални щети в гр.С., на *.

По делото няма спор, че цитираната улица е общински път по смисъла на ЗП.

От заключението по САТЕ се установява, че На 18.03.2019 година в Г.С. по улица * се движи лек автомобил марка и модел *. Навлизайки в острия завой срещу хранителния магазин (фиг.7), поради голямата денивелация съчетана с остротата на завоя водача на автомобила, попада в необозначена и небезопасна дупка (видно от фиг.2, 3 и 4), която за този вид автомобил е дълбока. Видно от фиг.3 ширината на пътното платно **непозволява** нейното избягване. От експертна гледна точка **има причинно-следствена връзка** между установения механизъм и нанесените щети по лек автомобил *, посочени в опис на щета, образувана в ищцовото дружество. Според вещото лице общата стойност на нанесените щети по лекия автомобил, необходима за неговото възстановяване възлиза на 849,54лв.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1 ГПК.

Искът е предявен от и срещу надлежни страни, в едномесечния срок по чл.415, ал.1 от ГПК, предмет на иска са сумите, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, поради което е процесуално допустим.

С установителния иск по чл.422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищецът е да докаже факта, от който произтича вземането, а ответника - възраженията си срещу вземането.

В случая разгледан по същество искът е основателен и доказан, по следните съображения:

На първо място от представените по делото доказателства, в т.ч. застрахователна полица, се установява съществуването на валидно застрахователно правоотношение към датата на

настъпване на застрахователното събитие между ищцовото застрахователно дружество и Н. Н. -собственик на увредения автомобил *. Установи се също от представеното платежно нареждане, че на 26.06.2019г. ищеца- застраховател е заплатил стойността на щетата на сервиза, извършил ремонта на автомобила.

Правото на застрахователя по застраховка "Каско" да иска от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещь е регресно право. Застрахователят, който е платил обезщетението, встъпва в правата, които застрахования има срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне – чл.401, ал.1 от КЗ. За да се ангажира тази отговорност, следва да се докаже и противоправното поведение, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя и претърпените вреди.

Съгласно разпоредбата на чл.49 от ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Това е отговорност на юридическите лица за противоправни и виновни действия или бездействия на техни длъжностни лица при или по повод изпълнение на възложена работа. Отговорността е гаранционно – обезпечителна, възложителят не отговаря заради своя вина, а заради вината на свои работници или служители, на които е възложил работа.

Безспорно по делото се установи, че на 18.03.2019г. е настъпило ПТП с материални щети в резултат от пропадане на лек автомобил * в дупка, находяща се на пътното платно на *. Страните не спорят, че улицата е част от общинската пътна мрежа. Пътят е местен по смисъла на чл. 3, ал. 3 от ЗП и като такъв е публична собственост на О. С., съгласно чл. 8, ал. 3 от ЗП. Съобразно чл. 5 правото на собственост се разпростира върху всички основни елементи на пътя, в т.ч. и "обхвата" и пътното платно. Съгласно чл. 31 ЗП ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Според разпоредбата на чл. 3 от ЗДвП лицата, които стопанисват пътищата, ги поддържат *изправни* с необходимата *маркировка и сигнализация* за съответния клас път, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване. Според изричната норма на чл. 167, ал. 1 ЗДвП лицата, които стопанисват пътя, го *поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно* препятствията по него *и ги отстраняват* във възможно най-кратък срок, а съгласно ал.2, служби за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка. Съгласно §6, т.37 от ДР на ЗДвП, "препятствие на пътя" е нарушаване на целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. Според правилника, в неговия чл. 52, ал. 1, препятствията на пътя следва да бъдат обозначени със знак Г11, като знакът се поставя пред препятствието, което водачите могат да го заобиколят. Такова обозначение не се установи да е било поставено от ответника, върху когото пада доказателствената тежест в тази насока.

С оглед собствеността на пътя, цитираните изисквания следва да се осигурят от ответника О. С., чрез съответните длъжностни лица. В случая безспорно се установи, че по * на посоченото място-завой пред магазин за хранителни стоки е била налице дупка на пътното платно – необезопасена и необозначена./свидетеля Н./,която съставлява «препятствие» по смисъла на ЗДвП, създаваща опасност и затрудняваща движението на превозни средства, като по този начин е налице неизпълнение от ответника на задълженията, произтичащи от закона. Не се установи наличие на поставени по пътя знаци, означаващи наличие на неравности на пътното платно. За ангажиране на отговорността на О. С. е достатъчно да се установи виновно неизпълнение от страна на нейни длъжностни лица на нормативно установеното задължение за поддръжка на пътя и осигуряване на най-добри условия за удобен и безопасен транспорт. Не е необходимо да се установи точно кой от служителите е виновно лице. Достатъчно е установяване въобще виновно поведение на служители, без да се разграничава поведението на всеки служител. В случая е налице виновно неизпълнение -бездействие. Съгласно чл.45, ал.2 от ЗЗД вината на съответното длъжностно лице се предполага до доказване на противното, а такова обратно доказване в настоящото производство не е извършено.

От събраните по делото доказателства, в т.ч. и заключението на вещото лице, безспорно се установява причинната връзка между противоправното бездействие на служителите О. С. и вредоносния резултат – настъпило ПТП с материални щети. По безспорен начин се установи от заключението на вещото лице, че причината за ПТП е преминаването на лекия автомобил през дупка на пътното платно, а тя е резултат от неизпълнение на задължението на ответника да поддържа пътната настилка в изправност и да отстрани своевременно образувалата се на пътя дупка. Следва да се отбележи, че задължение на ответника е за обозначава и обезопасява дупките на пътя с цел осигуряване на безопасни условия за движение, а не е задължение на водачите да знаят съществуващите по пътното платно дупки, за да избягват преминаване през тези участъци.

Установи се също и претърпяна вреда, която е пряка и непосредствена последица от увреждането, чийто размер според заключението на вещото лице възлиза на сумата от 849,54лв., която е по-голяма от изплатената от застрахователя сума 812,30лв.

По никакъв начин в настоящото производство не се доказва твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил.

С плащането на застрахователно обезщетение и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу ответника – причинител на вредата, са налице условията за ангажиране на отговорността ответната * по отношение на застрахователя, съгласно разпоредбата на чл.410, ал.1 от КЗ.

С оглед изложеното съдът намира предявеният установителен иск за основателен и доказан, поради което следва да бъде признато за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца сумата от **812,30лв.** - главница, заедно със законната лихва върху нея, считано от 20.12.2019 година /датата на образуване на заповедното производство/ до окончателното й изплащане, за която сума по * е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

С оглед изхода на настоящото производство и направеното искане от ищеца за присъждане на съдебни разноски, ще следва ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца разноски по водене на настоящото дело в размер на 245,00лв., от които 25,00лв. за ДТ, 180,00лв. за САТЕ , 40,00лв. депозит за свидетел , както и разноските в заповедното производство в размер на 325,00лв., от които 25,00лв. за ДТ и 300,00лв. за адв.възнаграждение.

Предвид изложеното Смолянският районен съд

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на **, със седалище и адрес на управление **, представлявана от Кмета *, че дължи на **, със седалище и адрес на управление *, представлявано от *, сумата от **812,30лв.** - главница, заедно със законната лихва върху нея, считано от 20.12.2019 година /датата на образуване на заповедното производство/ до окончателното й изплащане, за която сума по ** е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

ОСЪЖДА О. С. с *, със седалище и адрес на управление * представлявана от Кмета * да заплати на ***, със седалище и адрес на управление **, представлявано от * разноски по водене на настоящото дело в размер на 245,00лв. , както и разноските в заповедното производство в размер на 325,00лв..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Смолянски окръжен съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: